

ततो भीमो महाबाहुर्भुजाभ्या व्याधिपन् धनुः । व्यरोचत रणे भीमः सविद्युदिव तोयदः ।
 स चापघोषस्तनितः शरधाराम्बुदे महान् । भीममेघो महाराज कर्णपर्वतमावृणोत् ।
 ततः शरसहस्रेण धनुर्मुक्तेन भारत । पाण्डवो व्यकिरत्कर्णं भीमो भीमपराक्रमः ।
 तत्रापश्यंस्तव सुता भीमसेनस्य विक्रमं । सुपुङ्खैः कङ्कवासोभिर्यत्कर्णं ह्लादयञ्करैः ।
 स नन्दयन् रणे पार्थं केशवञ्च यशस्विनं । सात्यकिश्चक्ररक्षैः च भीमः कर्णमयोधयत् ।
 विक्रमं भुजयोर्वीर्यं धैर्यञ्च विदितात्मनः । पुत्रास्तव महाराज दृष्ट्वा विमनसोऽभवन् ।
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमयुद्धे षट्त्रिंशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १३६ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ भीमसेनस्य राधेयः श्रुत्वा ज्यातलनिखनं । नामृष्यत यथा मत्तो गजः प्रतिगजस्वनं ।
 सोऽपक्रम्य मुहूर्त्तन्तु भीमसेनस्य गोचरात् । पुत्रास्तव ददर्शाय भीमसेनेन पातितान् ।
 तानवेक्ष्य नरश्रेष्ठ विमना दुःखितस्तदा । निःश्वसन् दीर्घमुष्णञ्च पुनः पाण्डवमभ्ययात् ।
 स तास्यनयनः क्रोधात् श्वसन्निव महोरगः । बभौ कर्णः शरानस्यन् रश्मिवानिव भास्करः ।
 रश्मिजालैरिवार्कस्य विततैर्भरतर्षभ । कर्णचापच्युतैर्व्याणैः प्राच्छाद्यत वृकोदरः ।
 कर्णचापच्युताश्चित्राः शरा वर्हिणवाससः । विविशुः सर्वतः पार्थं वासायेवाण्डजा द्रुमं ।
 कर्णचापच्युता वाणाः सम्यतन्तस्ततस्ततः । रुक्मपुङ्खं व्यराजन्त हंसाः श्रेणीकृता इव ।
 चापध्वजोपस्करोभ्यङ्क्वादीषामुखात् ध्वजात् । प्रभवन्तो व्यदृश्यन्त राजन्नाधिरथैः शराः ।
 खं पूरयन्महावेगान् खगमान् गृध्रवाससः । सुवर्णविकृतांश्चित्रान्मुमोचाधिरथिः शरान् ।
 तमन्तकमिवायस्तमापतन्तं वृकोदरः । त्यक्त्वा प्राणानतिक्रम्य विव्याध नवभिः शरैः ।
 तस्य वेगमसह्यञ्च दृष्ट्वा कर्णस्य पाण्डवः । महतश्च शरौघास्ताज्ञैवाव्ययत वीर्यवान् ।
 ततो विव्याधाधिरथैः शरजालानि पाण्डवः । विव्याध कर्णं विंशत्या पुनरन्यैः शितैः शरैः ।
 यथैव हि शरैः पार्थः सूतपुत्रेण ह्लादितः । तथैव स रणे कर्णं ह्लादयामास पाण्डवः ।
 दृष्ट्वा तु भीमसेनस्य विक्रमं युधि भारत । अभ्यनन्दंस्त्वदीयाश्च संप्रहृष्टाश्च चारणाः ।
 भूरिश्रवाः कृपो द्रौणिर्मद्राजो जयद्रथः । उत्तमौजा युधामन्युः सात्यकिः केशवार्जुनौ ।
 कुरुपाण्डवप्रवरा दश राजन्महारथाः । साधुसाध्विति वेगेन सिंहनादमथानदन् ।
 तस्मिंस्तु तुमुले शब्दे प्रवृत्ते लोमहर्षणे । अभ्यभाषत पुत्रास्ते राजा दुर्व्योधनस्त्वरन् ।
 राज्ञः स राजपुत्रांश्च सोदरांश्च विशेषतः । कर्णं गच्छत भद्रं वः परीक्षतो वृकोदरात् ।
 पुरा निग्नन्ति राधेयं भीमचापच्युताः शराः । ते यतध्वं महेष्वासाः सूतपुत्रस्य रक्षणे ।
 दुर्व्योधनसमादिष्टाः सोदर्याः सप्त मारिष । भीमसेनमभिद्रुत्य संरम्भाः पर्यवारयन् ।
 ते समासाद्य कौन्तेयमावृण्वञ्करवृष्टिभिः । पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकाः ।
 तेऽपीडयन् भीमसेनं क्रुद्धाः सप्त महारथाः । प्रजासंहरणे राजन् सोमं सप्त ग्रहा इव ।
 ततो वेगेन कौन्तेयः पीडयित्वा शरासनं । मुष्टिना पाण्डवो राजन् दृढेन सुपरिष्कृतं ।